

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5352/2024
16.10.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., Општина ... чији је пуномоћник Биљана Поповић адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Милош Стевић адвокат из ..., ради издржавања, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 107/23 од 05.10.2023. године, у седници одржаној 16.10.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 107/23 од 05.10.2023. године

Образложење

Пресудом Основног суда у Петровцу на Млави П2 42/22 од 27.01.2023. године обавезана је тужена да на име свог доприноса за издржавање своје ћерке, тужиле плаћа по 150,00 евра месечно почев од дана подношења тужбе 13.06.2019. године па убудуће све док за то постоје законски разлози и то сваког месеца од 1. до 5. у месецу за текући месец на руке тужилци или поштанском уплатницом на име тужиле, а доспеле и неплаћене обавезе издржавања ће бити у обавези да плати одједном у року од 15 дана по достављању пресуде, а за више тражено од досуђеног на име доприноса за издржавање тужиле и то од досуђеног износа од 150,00 евра па до износа од 200,00 евра тужбени захтев тужиле је одбијен као неоснован и одлучено да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 107/23 од 05.10.2023. године укинута је првостепена пресуда и одбијен тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужена да на име свог доприноса за издржавање ћерке, тужиле плаћа по 200,00 евра месечно почев од дана подношења тужбе 13.06.2019. године па убудуће све док за то постоје законски разлози и то сваког месеца од 1. до 5. у месецу за текући месец на руке тужилци или поштанском уплатницом на име тужиле и да доспеле и

неплаћене обавезе издржавања плати одједном у року од 15 дана по достављању пресуде и одлучено да свака странка сноси своје трошкове.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију због погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 10/23) па је оценио да ревизија тужиле није основана.

У проведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према чињеничном стању утврђеном пред другостепеним судом, тужила је рођена ...2004. године и једино је заједничко дете тужене мајке и сведока ВВ, оца коме је, након развода брака њених родитеља, а до свог пунолетства била поверена на самостално вршење родитељског права. Живи у заједници са оцем и његовом мајком у селу ..., тужена живи у Швајцарској у заједници са својом мајком, а у ... имају кућу. Тужена је инвалид и прима инвалидску пензију у износу од 1.934,00 CHF, као и накнаду од 50,00 CHF на име рада које обавља на пословима вешераја и у кухињи и 200,00 CHF месечно на име трошкова за храну, пиће, лекове и здравствено осигурање. Са мајком живи у истом стану за који плаћају закупнину од 800,00 CHF месечно. Домаћинство тужилиног оца поседује око 5 ха земље од чега се обрађује око 2 ха, остварује приходе од продаје млека у износу од око 10.000,00 динара, а такође се издржавају и од пољопривредне пензије тужилине бабе по оцу у износу од 20.000,00 динара. Отац доприноси издржавању од прихода од допунског рада као, и трошећи уштеђевину од ранијег рада у иностранству.

Тужила је завршила средњу школу и наставила школовање на ... факултету у ... као самофинансирајући студент. Тужила је као малолетно дете поред дечијег додатка који је примала у Србији примала и дечији додатак из иностранства у износу од 774,00 CHF који износ је саставни део примања тужене мајке као осигураника Швајцарске конфедерације и био је исплаћиван туженој, а од 01.02.2019. године на захтев законског заступника тужиле оца износ дечијег додатка се исплаћивао на његов текући рачун, а након пунолетства тужила дечији додатак прима на свој текући рачун. Месечне потребе тужиле износе око 300,00 евра.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања другостепени суд је закључио да се месечне потребе тужиле за период за који се потражује издржавање почев од подношења тужбе 13.06.2019. године задовољавају из тужилиних сталних прихода, дечијег додатка оствареног из осигурања тужене које прима у износима од 700,00 – 800,00 CHF месечно и да стога тужена није у обавези да додатним износима доприноси издржавању тужиле због чега је преиначио првостепену пресуду и одбио захтев тужиле за обавезивање тужене мајке да доприноси њеном издржавању.

По оцени Врховног суда правно становиште другостепеног суда је правилно.

Одредбом члана 160. Породичног закона прописано је да се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања (став 1.), да потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 2.) Из ових законских одредби произилази да обавеза дужника издржавања зависи између осталог и потреба повериоца издржавања али и прихода које поверилац издржавања остварује. Како у конкретном случају тужилца као поверилац издржавања остварује право на дечији додатак по основу мајчиног прихода у Швајцарској и да по том основу месечно добија између 700,00 – 800,00 CHF, то тужилца као поверилац издржавања остварује довољно прихода из којих може задовољити своје потребе као студента на редовном школовању ван места становања, због чега је правилно применом члана 160. став 1. и 2. Породичног закона другостепени суд одбио захтев тужиље да се тужена мајка обавезе да доприноси издржавању поред износа којима већ доприноси у висини дечијег додатка који тужена остварује у Швајцарској федерацији, а који је намењен издржавању ћерке, овде тужиље и који она прима непосредно од швајцарског надлежног фонда. Стога нису основани ревизијски наводи да је другостепени суд погрешно применио материјално право.

Из наведених разлога на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**